

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG

Vastaava
Johanneksentie 4 - Puh. 38 154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Kalevankatu 32 B

N:o 4 - Huhtikuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

36. vuosikerta 1931

PITKÄPERJANTAINA

Se on täytetty! Joh. 19:30.

Jeesuksen ystävät kokoontuneina katsomaan ristiinnaulitsemista Pitkäperjantaina

Jeesuksen työ maan päällä oli täytetty. Hän oli tullut ollakseen Jumalan Karitsa, joka kantaa maailman synnin. Ja Jumala oli pannut kaikki meidän syntimme hänen päälleen. Nyt oli hän haavoitettu meidän pahain tekoimme tähden; ja meidän synteimme tähden oli hän hosuttu. Rangaistus oli hänen päällensä; ja tämä kaikki tapahtui sentähden, että meillä olisi rauha. Nyt oli hän valmis. Uhri oli toimitettu. Synti oli sovitettu. Rangaistus oli kärsitty. Avattu oli ihmisille tie taivaaseen. Se on täytetty, sanoo hän itse. Kaikki on valmista. Taivaan ilo on tarjona syntisille ihmisille.

Rakas ystävä, kuulutko niiden joukkoon, jotka iloitsevat näistä sanoista: Se on täytetty? Oletko sellainen, että kiität Jumalaa, kun syntisi on sovitettu? Oletko saanut rauhan, jonka Jeesus meille ristinpuun päällä voitti Silloin tiedän, että nämä sanat: Se on täytetty, ovat sinulle ylistyslauluksi tulleet. Uudelleen ja yhä uudelleen toistat: Se on täytetty. Hän kantoi syntini. Hän kärsi rangaistukseni. Jumala ottaa minut vastaan. Saan olla Jumalan lapsi.

Mutta ellet voi tästä iloita, niin asetu silloin ajatuksissasi ristin juurelle. Katso häneen, joka ristillä riippuu. Muista silloin, että Jumala antoi meidän

Ylösnoussut Jeesus ilmestyy Marialle Pääsiäisenä

kaikkien synnit levätä hänen päällään. *Sinunkin* syntisi. Ja muista, että hän sanoo sinullekin: Se on täytetty! Minä tulin haavoitetuksi *sinun* pahojen tekojesi tähden; minä tulin hosutuksi *sinun* syntiesi tähden. Rangaistus oli minun päälläni, että *sinulla* olisi rauha. Etkö tahdo panna käsiäsi ristiin ja sanoa: Herra, anna minun nähdä pelastus; anna minun nähdä, että tie taivaaseen on minullekin avoinna?

Herra Jeesus! Ylistämme ja kiitämme sinun pyhää nimeäsi! Auta meitä, että me joka päivä paremmin saattaisimme sanoa: Se on täytetty. Syntini on sovitettu. Olen Jumalan lapsi. Amen.

PÄÄSIÄISENÄ

Menkää sanomaan hänen oppilailleen, erittäinkin Pietarille: Hän mene teidän edellänne Galileaan; siellä saatte nähdä hänet, niinkuin hän sanoi teille. — Mark. 16: 7.

Opetuslapsilla oli vaikea aika, kun Jeesus oli kuollut ja haudattu. Mutta kaikkein vaikeinta oli Pietarilla. Sillä hän muisti, miten hän oli kieltänyt Jeesuksen. Hän ei voinut unohtaa, miten murheellisenä Jeesus oli katsonut häneen ylimmäisen papin pihalla. Ja varmaan kysyi hän monasti itseltään: Onko Jeesus antanut minulle anteeksi? Ja miten toivoi-

kaan hän voivansa heittäytyä Jeesuksen jalkain juureen ja pyytää häneltä anteeksi! Ja varmaankin hän sanoi: Jospa vain tietäisin, että Jeesus minua vielä rakkaudella ajattelee!

Ja hän sai tietää, että Jeesus ajatteli häntä rakkaudella. Sillä kun Jeesus oli noussut ylös, lähetti hän sanan Pietarille: Menkää sanomaan opetuslapsille, erittäinkin Pietarille: Minä menen teidän edellänne Galileaan; siellä saatte nähdä minut! Miten iloiseksi tulikaan Pietari, kun hän tämän tiedon sai! Jeesus on minua ajatellut! Hän on minua nimeltä maininnut, hän on lähettänyt minulle tiedon, että saan hänet nähdä. Varmaankin hän vielä minua rakastaa!

Mutta tässä Jeesuksen ilmoituksessa on meillekin lohdutus. Se osoittaa meille, miten ylösnoussut vapahtaja ajattelee onnettomia. Joka enin on syntiä tehnyt, ja joka tunsii itsensä onnettomimmaksi, hänen piti ensin saada tietää, että Jeesus vielä häntä ajatteli, vielä tahtoi häntä auttaa.

Ystäväni, tunnetko itsesi onnettomaksi? Oletko tehnyt syntiä Jumalaa vastaan? Pelkäätkö, ettei Jumala sinua armahda? Muista silloin, että ylösnoussut Jeesus vielä elää. Hän rakkaudella sinua ajattelee. Hän ikävöi saada ilmoittaa itsensä sinulle. Rukoile häneltä apua, niin saat nähdä hänen pelastuksensa!

Herra Jeesus! Sinä ajattelet onnettomia ja murheellisia. Rakkaudestasi sinua kiitämme. Amen.

LYYDIA LOVEN

In memoriam

Luokseni saapui niin viluinen viesti kertoen Sinun rakkaan ystäväni elämän ja vaelluksen täällä murheen laaksossa päättäneen. Inhimillisesti katsoen liian varhain, mutta Herran tahto aina parhain. Sinä nukuit yhtä hiljaa ja huomaamatta kuin elämässäsi työtäsi suorittit. Nyt nukut unta, jossa huolet ja murheet eivät ole painamassa ja missä sairautta ei ole.

Oli aika, jolloin sain nauttia sinun äidillisestä huolenpidostasi ja jolloin annoit minulle monet, monet äidilliset hyvät neuvot. Yhdessä silloin jaoimme ilot ja surut yksinpä leivän murutkin. — Sinut unhoittaisinko — oi en koskaan. Sua siunaten muistelen.

Ida Ylen.

**SUOMEN UUSI EDUSKUNTATALO
HELSINGISSÄ**

Viime maaliskuun 7 p:nä vihittiin pääkaupungissa suurilla juhlallisuuksilla Suomen eduskunnan uusi talo, jonka kuvan lukijamme saavat nähdä lehdessämme. Tässä suuressa, kauniissa, mutta sängen kalliissa talossa työskentelee nyt maamme eduskunta. Siellä laaditaan uusia lakeja kansan noudatettavaksi. Siellä päätetään verojen maksusta, varojen myöntämisestä valtion tarpeisiin m. m. kuurojen kouluille, kuurojen, sokeitten y. m. aistivallisten avustamiseen myönnettävistä varoista y. m. Toivokaamme, että tästä uudesta talosta lähtisi paljon tosihyvää koko kansallemme ja että rauha ja siunaus saisi asua sen muurien sisällä.

Uusi eduskuntatalo on erittäin kaunis. Sen huomaa jo junan ikkunoista maaseudulta kaupunkiin saapuvat matkustajat. Sen seinien sisällä on monen monia huoneita, suurempia ja pienempiä. Siellä on esim. suuri istuntosali, jossa 200 edustajaa yhdessä neuvottelevat maan asioista ja jossa m.m. äskeinen presidentinvaali jo toimitettiin. Siellä on pienempiä huoneita, joissa valiokunnat työskentelevät, siellä on

suuri ravintola, jossa edustajat käyvät syömässä ja virvokkeita nauttimassa, siellä on lepohuoneita, joissa väsyneet edustajat saavat levätä kun eduskunnan kokoukset usein kestävät yli yön aamuun asti, siellä kuuluu olevan kylpyhuoneitakin, joissa herrat lainlaattajat saavat käydä "saunassakin" kun tarvitaan. Niin, tämä uusi talo, joka maksaa Suomen kansalle noin *sata miljoonaa* markkaa, kuuluu olevan sisäpuoleltakin harvinaisen komea ja kaunis ja tarkoituksenmukainen, niin ettei monessa maassa ole ollenkaan näin suurta ja komeaa valtiopäivä- ja eduskuntataloa.

Kuten jo sanoimme, olivat talon vihkiäiset suuremmoiset. Naapurimaitten eduskunnista (parlamenteista) oli kutsuttuina saapunut useita vieraita tähän tilaisuuteen. Juhlaohjelma sisälsi hallitusmiestemme puheita, runsaasti laulua, soittoa y.m. sekä aluksi jumalanpalveluksen Nikolainkirkossa, josta juhlavieraat siirtyivät eduskuntataloon.

Uusi eduskuntatalo

KUUROMYKKÄIN UUSI AMMATTI-KOULU RUOTSISSA

Ruotsissa on äskettäin avattu uusi ammattikoulu kuuroille pojille. Koulu sijaitsee Vänersborgissa, jossa jo ennestään on tavallinen kuurojenkoulu. Koska ammattikoulun, tahi yleensä korkeamman koulupetuksen hankkiminen kuuroille on meilläkin tärkeä päivänkysymys, niin on sopivaa tässä erään Ruotsin kuurojenlehden mukaan kertoa mainitun koulun toiminnasta ja tarkoituksesta.

Vänersborgin kuuromykkäin ammattikoulu

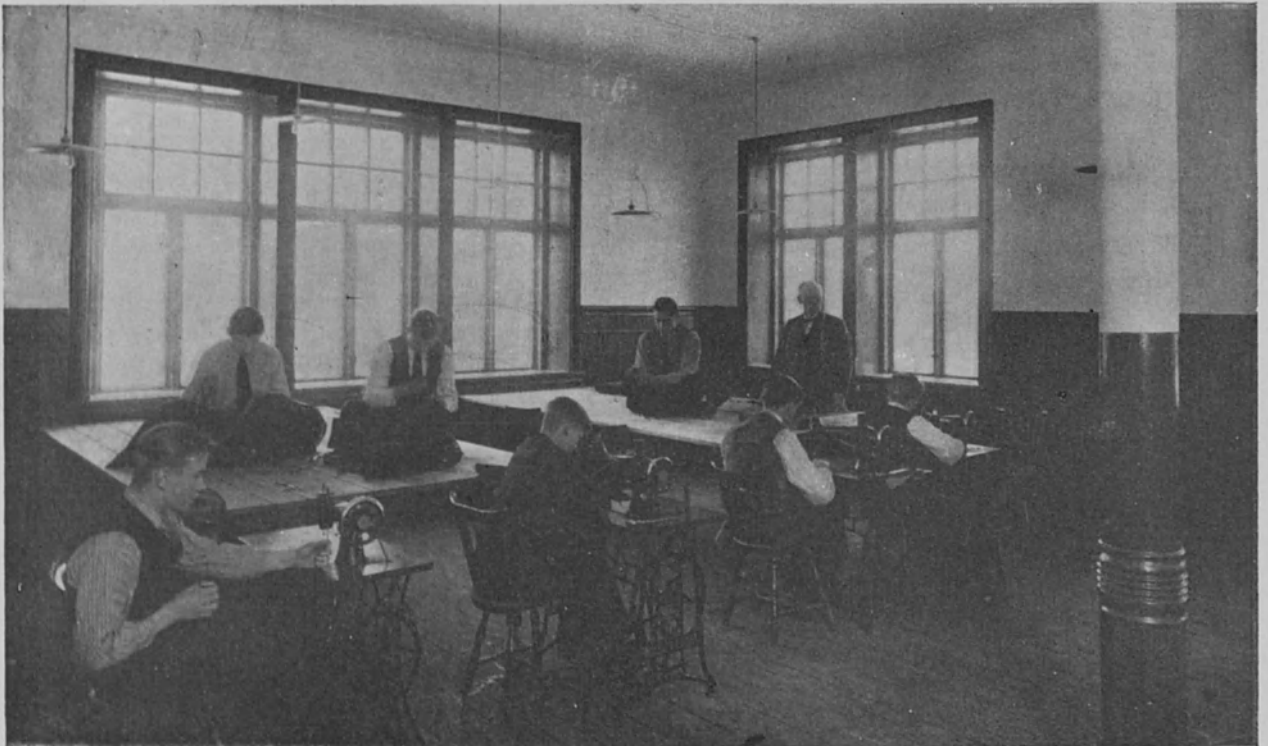
Kuurojen poikain on usein, varsinkin suuren työttömyyden aikana vaikea saada sopivaa työtä itselleen koulusta päästyään. Kouluaikana eivät he ole saaneet niin monipuolista ja perusteellista ammattiopetusta, että he sen avulla voisivat kilpailla työmaalla, työn ja paikan haussa tehtaissa tahi käsityöläisinä. On siis vallan tärkeitä koettaa parantaa kuurojen asemaa tässä suhteessa, niin että he saisivat perusteellisemmän ammattiopetuksen. Nyt onkin Ruotsissa yritys tehty. Johtaja Gustafsonin aloitteesta on "Auttajajhdisty" neljännessä piirissä perustanut yllämainitunlaisen ammattikoulun. Koulun huoneusto saatiin Vänersborgin kuurojenkoulun eräässä huoneustossa, joka tähän saakka on ollut tyhjänä. Muutamilla pienillä korjauksilla saatiin siitä oikein sopiva huoneusto tämän uuden koulun käytettäväksi. Yhdessä huoneessa on räätälin työhuone, toisessa puusepän. Kellarikerroksessa puusepäntöhuoneen alla on konehuone, jossa kovaa puuta hakataan, sahataan ja höylätään. Näin ollen ei pöly pääse tulemaan itse työhuoneeseen, vaan pysyy siinä ilma puhtaana ja pölyttömänä. — Oppilailta on pienet, sievät äsken paperoidut ja maalatut asuinhuoneensa. Heitä asuu 2 samassa huoneessa. Näin on poikain hauska asua kodikkaassa asuntolassa. Suuri päivähuone on kai-

kille yhteinen. Siellä viettävät pojat vapaahetkensä, siellä lukevat he sanomalehtiä, aikakauslehtiä, kirjoja ja leikkivät kaikenlaisia pelejä. Seurakunnan (kuulevien) yhteiseen jumalanpalvelukseen ottavat oppilaat osaa siten, että kaksi kertaa kuukaudessa varataan heille erikoinen paikka kirkossa, jossa joku kuuleva, viittomakielen taitoinen henkilö tulkitsee heille saarnan ja jumalanpalveluksen.

Ammattikoulussa annetaan opetusta seuraavissa aineissa: Puusepän, räätälin, suutarin, kirjansitojan ja puutarhurin ammateissa. Kirjansidontaa ja puutarhaopetusta opiskellaan mestarien luona kaupungissa. Tämän lisäksi opetetaan muutamia oppiaineita ja voimistelua. Nämä oppiaineet ovat tarpeellisia yllämainittujen ammattien harjoittajille. Opetus, ammattiopetus, työhuoneessa kestää 6 tuntia päivässä. Lukuaineisiin ja voimisteluun käytetään yhteensä 12 tuntia viikossa. Päivittäinen työjärjestys koululla on seuraava: kello 6 aamulla, juuri kun uni on kaikkein makein herättää armoton "päivystäjä" eli järjestysmies jokaisen päivän velvollisuuksia täyttämään. Hän ei salli että kukaan kääntyy vielä hetkiseksi toiselle kyljelleen. Ei auta siis muu kuin nouse ylös. Vaikea se on. Mutta kun kerran saa jalkansa sängyn laidan yli ja saa kastetuksi kasvonsa pesuas-

Puuseppien työhuone Vänersborgin k.m. ammattikoulussa

Räättälien työhuone Vänersborgin k.m. ammattikoulussa

tiaan, niin on päivän vaikein tempu suoritettu. Ennenkuin ulos mennään täytyy jokaisen siistiä asuinhuoneensa. Kello 6,45 syödään ensiaamiainen. Ja sitten mennään työhuoneisiin ja kukin ryhtyy toimeensa. Ken rupeaa käsittelemään kovia puupalasia, ken leikkelemään kengänpohjia sitkeästä nahkasta. Jokainen saa näyttää mihin kykenee. Työstä on nyt kuitenkin aina se hyöty, että se herättää ja kasvattaa ruokahalua. Sen voi helposti huomata kun parin tunnin perästä ruvetaan syömään aamiaista. Kaikki, mitä pöydällä on häviää silloin "parempiin suihin". Lautanen vain jää jällelle, jotta olisi astia, mihin ruoka pannaan seuraavan aterian aikana.

Aterian jälkeen tuntee olevansa erittäin hyvässä kunnossa eikä jaksakaan mitään tehdä yhden tunnin aikana. Mutta "ruokatunnin" kuluttua alkaa työ taas ja kestää kello 13 asti, jolloin syödään päivällinen. Kaikilla aterioilla on joku opettajista syömässä poikain kanssa yhdessä. Aamiaisen jälkeen ei jaksanut kukaan ruveta työhön ennenkuin oli levännyt tunnin. Päivällisen jälkeen tarvitaan ruokalepoon kaksi tuntia. Niin paljon rasittavampi on päivällinen kuin aamiainen. Päivällisen syötyä ja levätyä jaksaa taas tehdä työtä yhden tunnin kello 16, jolloin käsityöt lopetetaan. Sen jälkeen siirrytään oppiaineisiin. Niiden opetus kestää 2 tuntia, joitten välillä on kahvitarjoilu. Kahvia tarvitaan niin vaikeita aineita opissa. Päivän lopussa marssitaan voimistelunopettajan käsiteltäväksi, joka katsoo onko poikain ryhti hyvä, onko rinta pyöreä ja selkäranka suora. Iltaruoka syödään vielä ja yhden tunnin aika läksyjen lukemista. Kello 1/222 lopetetaan työ ja kukin menee "yöpuulle". Lamppu sammutetaan ja ammattikoulu nukkuu.

ERÄÄN IHMISKUNNAN HYVÄN- TEKIJÄN MUISTOLLE

Maaliskuun 6 p:nä oli 100 vuotta kulunut saksalaisen pastorin Bodelschwingin syntymästä. Tämän tapauksen muistoa on vietetty ei vain hänen syntymämaassaan Saksassa, vaan koko kristillisessä maailmassa. Sillä hänen nimensä on tunnettu kaikkialla, missä kristillistä armeliaisuuden työtä kärsiväin keskuudessa on tehty ja tehdään. On syytä vähän tutustuttaa Suomenkin kuuroja tähän mieheen ja hänen elämäntyöhönsä.

"Isä" Bodelschwing asui Bielefeldin kaupungissa Reinvirran lähellä. Tässä kaupungissa on melkein

yksinomaan armeliaisuuslaitoksia sairaita, köyhiä ja "lankeevatautisia" eli "kaatuvatautisia" varten, joita sairaita on niin paljon Suomessa ja sen kuurojen keskuudessa. Tämä tautihan on yleensä paranematon ja siihen määrin perinnöllinen, että esim. Suomen lakikin kieltää kaatuvatautisia menemästä avioliittoon. Kaikkien noitten armeliaisuuslaitosten luoja ja johtaja on "isä" Bodelschwing.

Erikoinen huomio Bielefeldissä käydessä kiintyy *Betbel*-laitokseen, jota sanotaan lankeevatautisten kaupungiksi. Siinä yksin asuu n. 6,000 henkeä, sairaita miehiä, naisia ja lapsia sekä heidän hoitajiaan. Sen lisäksi on isä Bodelschwing perustanut pohjois- ja länsi-Saksaan samanlaatuiset sairaalat kaatuvatautisia varten.

Joitakuita kymmeniä vuosia sitten oli Bielefeld pieni, huonosti rakennettu köyhän kansan asuma kylä. Kaksi hurskasta kauppiasta ostivat sieltä pienen talon, johon panivat asumaan kaksi kaatuvatautista henkilöä, kun säälivät heidän kurjuuttaan ja kodittomuuttaan. Mutta pian rupesi heidän luokseen pyrkimään toisia, yhtä onnettomia sairaita. Sairaitten lukumäärä kasvoi. Siitä tuli ennen pitkää hoitolaitos, joka tarvitsi johtajan. Kauppiat saivat pastori Bodelschwingin lupautumaan johtajaksi ja muutti hän Bielefeldiin v. 1872.

Bodelschwing oli oikein Jumalan valitsema ja tähän työhön kasvattama mies, lahjakas, tarmokas, lämminsydäminen ja vilpittömästi jumalaapelkäävä, joka koko sydämellään antautui tehtävänsä. Hänen johdollaan kasvotaitos vuosikymmenien kuluessa, niin että siinä esim. vuonna 1929 eri armeliaisuuslaitoksissa sairaineen ja hoitajineen asui ja eli yhteensä 21,847 henkilöä.

Lähtekäämme ajatuksissamme lyhyelle käynnille laitoksen sisähuoneisiin. Astumme suureen ruokasaliin. On päivällisaika. Ruokasaliin kokoontuu miehiä joka puolelta, ulkoa puutarhasta, sisältä sairashuoneista ja saleista. Kaikki istuutuvat pitkien pöytien ääreen. Ylivalvoja lukee ruokarukouksen. Syönti alkaa. Mutta yhtäkkiä kuuluu kesken syönnin jostakin päin kimakka huuto ja kovaa kolinaa. Eräs ruokailevista sairaita on saanut taudinkohtauksen. Lusikka putoaa hänen kädestään helisten lattialle. Samassa tarttuvat vieressä istujat häneen kiinni, muutoin hän olisi kaatunut kovalle permannolle ja loukannut itsensä. Hän on menettänyt tajuntansa. Hän kouristaa lujasti käsiään ja jalkojaan, puree yhteen hampaitaan ja pitää outoa, rumaa ääntä. Pian rientää 2 hoitajaa

sairaana luo. He nostavat hänet ylös ja kantavat hänet omaan vuoteeseensa. Vielä sielläkin huutaa hän ja puree hampaitaan muutaman minuutin ajan. Suusta juoksee vaahtoa ja vertakin, sillä hän on kohtauksen kestäessä pureskellut rikki kielensä. Jonkun ajan perästä lakkaa sairas huutamasta. Hengitys tulee rauhalliseksi. Hän avaa silmänsä ja katselee hämmästyneenä ympärilleen sillä itse hän ei tiedä mitään taudinkohtauksesta.

Toiset potilaat eivät ole tapauksesta milläänkään. Sellaiseen he ovat jo niin tottuneet ja syövät rauhasa. Tällaista sattuu hyvin usein aterian aikana. Joskus sairastuu pari, kolmekin aterian kestäessä. Kohtauksia sattuu monasti samoille sairaille useitakin kertoja päivässä. Sellaista on kaatuvatauti. Se johtuu aivosairaudesta. Sitä sairastava ihminen pyörtyy, kaatuu äkkiä maahan, menettää tajuntansa ja näyttää siltä kuin joku puistelisi häntä kovasti.

Sairaalarakennuksen yläkerroksessa on valoisa, suuri sali. Siellä on kaksi pitkää riviä vuoteita. Niissä makaa sairaita, joista monet ovat niin heikkoja, etteivät koskaan voi nousta ylös. Sairas, joka usein pyörtyy, tulee vähitellen heikommaksi sekä ruumiillisesti että henkisesti. Moni on lausunut heidän toivotonta tilaansa katsellessaan, että parasta olisi lopettaa kaatuvatautisen ihmisen elämä, jotta hän pääsisi kärsimyksistään. Mutta toista mieltä ovat heidän hoitajansa. Hoitajat pitävät tavallisesti kovin paljon kaatuvatautisairaita. Samoin sairaut tavallisesti rakastavat lämpimästi hoitajiaan, jotka aina auttavat heitä avuttomia ja raskaan taudin vaivaamia. Tämän kirjoittaja ei voi koskaan unohtaa erästä liikuttavaa kohtausta Bethel-sairaalassa Bielefeldissä. En ollut käynyt siellä kahdeksan vuoteen. Tuskin olin astunut suuren sairashuoneen ovesta sisään kun huomasin erään nuoren pojan ilosta loistavin kasvoin rientävän luokseni niin kiireesti kuin kipeillä jaloillaan pääsi. Iloisella äänellään hän lausui minulle: "herra tohtori, minut on laskettu Herran ehtoolliselle viime pääsiäisenä". Sitten talutti hän minut vuoteensa viereen, jonka yläpuolella riippui kehyksiin pantuna raamatunlause, jonka hän oli saanut rippikuolumuistokseen: "*missä minä olen siellä pitää teidänkin oleman minun kansani*", sanoo Jeesus. Isä Bodelschwingin tarkoitus olikin antaa "kaatuvatautisten kaupungissaan" Bethelissä hyvä koti kansamme kurjille, unhotetuille ja kärsiville jäsenille. Hän tahtoi ojentaa heille auttavan käden ja opettaa heitä kaipaamaan ja etsimään sitä yhtä, ainoaa parantavaa kättä, jota me kaikki tarvitsemme.

Kuinka paljon kaunista, ihmeellistä ja liikuttavaa voisikaan kertoa Bielefeldistä ja isä Bodelschwingin suurenmoisesta toiminnasta siellä. Tiedämme, että siellä on joskus hoidettu myöskin *suomalaisia* sairaita. Bielefeldiin otetaan hoidettavaksi ei ainoastaan kaatuvatautisia, vaan myöskin muunlaisia sairaita: hermotautisia, mielisairaita, tylsiä, työttömiä ja kodittomia kulkureita. Tuhannet ja taas tuhannet ovat siellä saaneet kodinhoidon, työtä ja apua sairaalle ruumiilleen ja sielulleen. Jokainen ken tutustuu Bielefeldin ja sen haaraosastojen sairaaloihin, työsiirtoloihin, nuorten kodittomien kasvatuskoteihin, suonkiväuslaitoksiin y. m. saa ihmetellä mitä kaikkea isä Bodelschwingin palava, uhrautuva rakkaus kärsiviin on aikaansaanut. Maailmassa on paljon, paljon kärsimystä, pahaa, rikoksia. Mutta löytää sieltä myös paljon hyvääkin, jolla koetetaan lievittää ihmiskunnan kurjuutta.

Bodelschwing kuoli 2. 4. 1910.

Saksalaiselle Kuurojenlehdelle kirj.
Gocht.

KUUROMYKKÄIN JUMALAN- PALVELUKSIA

pidetään *huhtikuulla* m. m. seuraavissa paikoissa: Pääsiäispäivänä *Hyvinkäällä* Ävikin vanhainkodissa. Toisena pääsiäispäivänä huhtik. 6 p:nä *Hämeenlinnassa*. Huhtikuun 26 p:nä *Tyrväällä*, kokoonnutaan pappilaan.

Kirjeillä kuuroille ilmoitetaan tarkemmin milloin Raumalla, Kokemäellä, Huittisissa y. m. pidetään jumalanpalvelus.

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON VUOSIKOKOUS

pidettiin Helsingissä Marianpäivänä, viime maaliskuun 25 p:nä. Edustajia olivat lähettäneet liiton 19 haaraosastoa. Sen lisäksi oli saapunut suuri joukko liiton jäseniä, m. m. kaikki 3 matkapappiamme ja useita kuulevia kuurojen ystäviä.

Kokous alettiin jumalanpalveluksella Helsingin kuurojen kirkossa, jossa esiintyivät past. Myyryläinen ja Nyberg sekä kuurojen "kuoro" neiti A. Blomqvistin johdolla. Vuosikokouksen puheenjohtajaksi valittiin Liiton puheenjohtaja, kouluneuvos *V. Forsius*. Sihteerin laatima vuosikertomus hyväksyttiin.

Keskushallitukselle myönnettiin tilivapaus. Toimitettiin vaalit eroamisvuorossa olevien keskushallituksen jäsenten sijaan. Keskushallitukseen valittiin kouluneuvos *Forsius* uudelleen, sekä rouva *Helmi Nyberg* ja neiti *Helvi Korhonen* uusina. Varajäseniksi tulivat rouva *Elma Ignatius* ja hra *A. Jokelainen*. Lisättyyn keskushallitukseen valittiin uudelleen kaikki entiset, nim. opett. *J. K. Palomaa*, hra *Väinö Sihvola* ja varajäsen joht. *E. J. Pesonen*. Tilintarkastajiksi maisteri *Sigyn Heikel* ja hra *Vilho Salovaara*, varalle neiti *L. Aschan*.

Vaalien jälkeen keskusteltiin muutamista kokoukselle lähetetyistä kysymyksistä, jotka läheisesti koskivat liiton työtä kuurojen hyväksi.

Kokouspäivän illalla kokoontuivat osanottajat juhlaillamaan, jossa esitettiin runsas ja opettavainen ohjelma. Puheita pitivät m. m. past. Karhu, neiti Hackzell, hrat R. Östman ja Ilo Kangasniemi, neiti Ina Nordlund, hra E. Savisaari, Hj. Sandblom, Uno Björn, y. m. Useat edustajat kertoivat haaraosastojensa toiminnasta. Selville kävi, että maamme kuurojen yhdistykset innolla ja menestyksellään tekevät työtä jäsentensä aineelliseksi ja henkiseksi kohottamiseksi. Muutamat niistä ovat ryhtyneet toimiin oman kodin hankkimiseksi yhdistyksiä käytettäviksi.

Tarkempi selostus kokouksesta julkaistaan lehtemme ensi numerossa.

TILITYS

Turun ja Porin läänin maaherran luvalla Porissa kuuromykkäin yhdistyksen oman kodin hyväksi listoilla kerätyistä varoista.

Tulot:

29 listalla kertynyt 20,686:75
Smk. 20,686:75

Menot:

Sekalaisia menoja 187:—
Puhdas tulo 20,499:75
Smk. 20,686:75

Tarkastettuamme edellämäinuit numeroidut keräyslistat sekä menotodisteet, todistamme että yllä oleva tilitys on oikea.

Porissa, 13 p:nä maalisk. 1931.

Saida Polvinieni.

Inkeri Kalliala.

Pyydämme lausua sydämelliset kiitoksemme kaikille, jotka tavalla tai toisella ovat ystävällisesti avustaneet yllä esitetyn rahallisen tuloksen saavuttamisessa.

Porissa, 24 p:nä helmik. 1931.

Porin Kuuromykkäin Yhdistys.

”MYKKÄ”

(Palkittu kilpakirjoitus)

Niin heikkona ja heiveröisenä tuli se pikkumökin uusi tulokas tähän matoiseen maailmaan, että kaikki luulivat, ettei tuo pikku-raukka montakaan päivää viivy luonamme. Mutta äiti hoiteli ja hoivaili väsymättä pikkuistansa ja niin alkoi tuo pikku-raukka vähitellen kasvaa ja voimistua. Vuoden, parin perästä näimme pikkuisen tytön tyllerön iloisesti ottavan osaa siskoparven temmellykseen. Mutta tämän tyttösen elämän oli kohtalo määrännyt kulkemaan kärsimyksien teitä. Ei hän saanut kauan nauttia terveen lapsen huolettomia päiviä, ei. Eräänä talvisena päivänä astui kärsimys sen pikkutuvan kynnyksen yli ja valitsi uhrikseen isän, veljen ja sen pikkutyttö. Isä ja veli pääsivät kuitenkin pian haudan lepoon. Mutta se tyttönen jäi kärsimään ja taistelemaan tuntemattoman kohtalon kouriin.

Ja sitten eräänä keväänä se tyttönen alkoi kyselemään äidiltään: Miksi äiti puhuu niin hiljaa, miksi eivät linnut laula, vaikka on kevät? — Äiti kääntyi pois salatakseen kyneleitään, sillä hän ymmärsi, että nyt hänen tyttönsä on menettämässillään kuulonsa. Sitten äiti selitelti hellästi, että kyllä ne linnut laulavat ja äiti puhuu ääneen, mutta kultasen korvat ovat kiipeät. Hän vei tyttösen lääkäriille, mutta lääkäri ei voinut mitään, sillä vika oli hermoissa. Niin tuli tästä lapsosta yksi kuuromykkä tuhansien lisäksi.

Äiti toimitti hänet läheisen kaupungin kuuromykkäkouluun. Siellä oli kaikki niin uutta, outoa ja hiljaista. Vain tovereiden vilkkaat kädenliikkeet ja suunkäynti näyttivät, että sillä tavalla siellä puhuttiin ja toimeentultiin. Ja tämä uusi oppilaskin kotiutui pian ja tottui kaikkeen. Oli suuri armo, ettei hän unhoittanut puhettaan, joten hän edistyi hyvin koulussa ja eräänä keväänä laskettiin toisten toverien kanssa ensi kerran Herran pyhälle Ehtoolliselle. Nyt koulun loputtua hajaantuivat oppilaat eri suunnille. Heille alkoi uusi vaihteleva elämä.

Tämä köyhän pikkutorpan tyttönen, josta koulu-aikana oli kehittynyt neitonen, joutui maalle vieraita ihmisiä palvelemaan. Hän käytti aina uskollisesti sitä puhelajahjaansa, jonka Jumala oli hänelle suonut, mutta kumma kyllä, ei ainoakaan palvelustoveri huolinut kutsua häntä nimeltä, jonka hän oli kasteessa saanut. He aivan yksimielisesti nimittivät häntä ”Mykäksi”. Kun hän sitten sai sen tietää, niin hänen mielensä kovin masentui. Hän ajatteli: Miksi minua sanotaan Mykäksi, olenhan koettanut selvästi puhua

ja ymmärtävähän he puheeni, kun ei tarvitse edes kirjoittaa. Miksi siis he nimittävät minua siten, vaikka kuulevat ja sanovatkin, että osaan puhua selvästi. Kun ihmiset antavat kotieläimilleen nimet, niin he nimittävät niitä sitten sillä nimellä. Miksi me sitten olemme vaan mykkiä, vaikka olemme saaneet kasteessa omat nimemme, niinkuin muutkin ihmiset ja puhua osaamme myös. Me kuurot olemme kuuleville vaan mykkiä, vaikka koetamme käyttää sitä puhelahjaa, jonka Jumala on meille suonut. Kutsumehan mekin tovereitamme heidän omalla nimellään, emmekä keksi heille mitään haukkumanimeä! — Näin ajatteli se puhekoulun käynyt kuuromykkätyttö ja samoin ajattelevat tuhannet hänen kanssasiskonsa ja -veljensä, kun saavat tietää, että suuri yleisö nimittää heitä vaan "Mykäksi".

"Tuula".

KAKSI TIETÄ

Syntyessään tähän maailmaan, ihmiset joutuvat mitä erilaisimpiin oloihin: toinen saa nauttia tämän elämän rikkauksista ja elää ylellisyydessä, toinen taasen joutuu äärimmäiseen köyhyyteen. Häneltä usein puuttuu jokapäiväinen leipä. Tasan eivät käy onnelahjat, liiankin usein saamme todeta sen. Ei voi olla ihmettelemättä: "Miksi Jumala on hyljännyt toiset?" Hänhän on suurin rakkaus. "Näinkö Hän osoittaa rakkauttaan meitä kohtaan". Voimmeko me ihmiset kyllin ihmetellä tällaista menettelyä? Mutta koska Jumala on näin pannut ihmiset erilaisiin oloihin, niin täytyy sillä olla oma tarkoituksensa, eihän mikään estä Häntä antamasta jokaiselle yhtä runsaasti. Jumala tahtoo koetella ihmisiä, Hän tahtoo johtaa meidät leveältä tieltä kaidalle, joka vie Jumalan luo autuuteen ja Hänen valtakuntaansa. Hän tahtoo saattaa meidät sellaiseen tilaan, josta huudamme Häntä avuksemme ja kysymme Häneltä neuvoa.

Mutta hyvin usein monet ihmiset kun heiltä ei mitään puutu, unohtavat Jumalan ja he ottavat itselleen kaiken kunnian ja kuitenkin Kaikkivaltiaan näkymätön käsi kulkee heidän rinnallaan, mutta tulee päivä, jolloin Jumala ei halua enää olla syrjäytetty ja unhoitettu, Hän kutsuu eksyneet luokseen ja tämä kutsu on kova. Hän riistää onnellisen perheen keskuudesta yhden sen jäsenen. Tällä on oma tarkoitettu vaikutuksensa, ihmiset turvautuvat taas Neuvonantajansa, joka johtaa heidät kaidalle polulle, mikä vie onneen ja ijankaikkisuuteen. Emmekö me koko maailman kuuromykkätkin huomaa ja ymmärrä tätä

lukiessamme, miten kallis ja hyvä asia on turvata Luojaan ja kääntyä Hänen puoleensa niin iloissa kuin suruissakin, sillä Jumala on uskollisuus ja syvimmissä merkityksessä meidän kaikkien ihmisten parhain ystävä. Me ihmiset kaikki olemme täällä maailmassa vain matkalaisia ja parhainta, mitä voimme löytää tiellämme on vakaa uskollinen ystävä. Uskollisuudella on jotakin ijankaikkisesta itsestensä, se on vertauskuva, sille pysyvälle, kestäväälle, hiljaiselle ja väkeväälle, joka seisoo vahvana silloinkin kun kaikki muu pettää ja häviää, mutta me ihmiset olemme usein niin häilyväisiä tunteissamme ja mieltymyksissämme. Usein voimme helposti joutua pahalle tielle, kun toinen viettelee ja houkuttelee meitä ihanin sanoin ja lupauksin. Ja me toivomme tämän kautta saavamme vaihtelua, elähtyviä muutoksia ja kokemuksia. Ja miten meille käyneeikin elämässä — tulkoonpa sitten valoisia tai pimeitä päiviä, voimme pysyä lujasti uskossa Neuvonantajamme puolessa, johon olemme turvanneet. Ja uskollisen tulee olla myös suhteemme Jumalaan läpi elämän, sillä uskollinen ihminen saa maallisen matkansa päätyttyä niin ihmeen ihanan elämän kruunun, mikä on hänelle voitto.

Toivon runsaasti onnea ja Jumalan siunausta kaikille tämän lehden lukijoille sekä entisille koulu- ja kohtalotovereilleni ja toivon, että meidän kuuromykkien luottamuksemme ja uskomme Herraan yhä enemmän lisääntyisi.

L. Rantala.

STÖSSEL

Noin yksitoista vuotta sitten melkein heti kapinan jälkeen jouduin toimimaan syntymäpitäjäni, Hausjärven metsästysseuran emännöitsijänä.

Eräänä lauantaipäivänä saapui pari insinööriä hevosella tuttuine metsästyskoirineen. Huomasin heidän perässään tuntemattoman koiran. Se oli suuri kokoinen, ruskea, paksu, vanha ja hidasliikkeinen — ei vähääkään ajokoiralajia. Minua hiukan ihmetytti, että nämä insinöörit — sensijaan että olisivat häytytänneet sitä pois seurastaan, olivat antaneet sen seurata tänne asti.

Kun herrat koirineen työntäytyivät sisään, jäi tulkas porstuaan, katsellen surullisesti ja neuvottomana meikäläisiä... ikäänkuin kysyäkseen, että saisiko tulla pirttiin. Mutta se oli kohta ymmärtänyt vastauksen: nuo pyssyniekat olivat sulkeneet siltä oven. Onneksi nämä insinöörit olivat hyvänluontoisia; he

eivät ajaneet hiljaista koira ulos kylmään syystuuleen. Eikä tämä puolestaan yrittänyt huoneisiin eikä niissä oleskelevien jahtikoirien seuraan, vaan pysytteli koko ajan porstuassa. Vaikka tämän yksinäinen turvattu muus, mikä kuvastui sen katseesta, sekä pyyteetön, tungettelematon käytös olivat herättäneet minussa sääliä ja mieltymystä, olin kuitenkin pakoitettu panemaan sen ulos yön selkään, jahtikoirien nukkuessa huoneiden lämmössä. Mutta kaiketi tämä koira oli ymmärtänyt, ettei tarkoitukseni ollut kieltää siltä yösijaa, vaan että se oli yksinkertaisesti pakko. Toivoin hiljaisuudessa tämän "tuhlaajapojan" palaavan oikeaan kotiinsa — pakosta.

Seuraavana aamuna kun avasin ulko-oven, seisoi koira oven edessä, kastuneena ja kylmästä väristen — yöllä oli nimittäin satanut — ja sen kosteasta katseesta kuvastui mykkä rukous, pyyntö päästä lämpimään. Se vetosi järkähtämättömästi minuun kaiken uhalla...

Sydäntäni vihlaasi tuon avuttoman, kodittoman eläimen katse ja kurja asema, ja samalla tunsin itse-soimausta siitä, että olin edellisenä iltana "ajanut" sen ulos — kylmään, sateeseen ja tuuleen. Mutta miksi ihmeessä se ei ollut mennyt takaisin kotiinsa? Olisiko sillä sellaista vai eikö se yksinkertaisesti tahoton palata? Ei, kaikesta huomasin, että se oli hemmoiteltu ja hienosti kasvatettu herraskoira, se nimittäin väheksyi jahtikoirien ruokaa eikä paljoakaan piitannut niiden seurasta. Sinä hetkenä tulin vahvasti vakuutetuksi, että se kun oli vanha ja viisas eläin, niin ei se suinkaan ollut karannut kotoaan, vaan käsittelemättömästi syystä eksynyt. Eksyyhän viisas ihmisenkin joskus...

Päästin sen porstuaan kuitenkin uskaltamatta laskea sitä huoneisiin, sillä vieraat koirat eivät saaneet seurustella metsästyskoirien kanssa. Se olisi häirinnyt niitä. Vasta herrojen mentyä metsään päästin tämän kulkurin sisään. Mutta iltapäivällä ennen heidän tuloaan minun täytyi viedä koira takaisin porstuaan. Etsittyäni sille suojaista yösijaa kutsuin sitä mukaani naapurini, Vanhan-Mäen olkilatoon, jossa olin valmistanut sille pahnapesän. Tähän kaikkeen uusi hoidokkini alistui, nähtävästi ymmärtäen minun tarkoittavan sen parasta. Ennen poislähtöäni hyväilin sitä ikäänkuin lohduttaakseni sen surussa ja vakuuttaakseni sille, että pidin sitä samanvertaisena metsästyskoirien kanssa.

Seuraavana aamuna ei oven edessä ollut hoidokkiani. Menin katsomaan latoon ja siellä todellakin uskollinen turvattini makasi kaikessa rauhassa.

Neljäntenä päivänä, jolloin insinöörit koirineen matkustivat pois, otin hoidokkini sisään asumaan. Kävin puodissa ostamassa sille parempia ruokatarvikkeita, koska se ei tyytynyt tavalliseen koiran ruokaan. Niinpä se ei suvainnut juoda kuorittua vaan kuorimatonta maitoa j. n. e. Sitä paitsi se oli laihtunut viime aikoina ja nyt päätin ruokkia sitä paremmin.

Kiiruhdin tiedoittamaan naapureilleni ja soittamaan heiltä toisiin taloihin tästä löydöstäni". Vaan kukaan ei tiennyt mitään kadonneesta koirasta. Päinvastoin ihmeteltiin tätä tapausta. Lopuksi päätin turvautua vanhemman veljeni apuun ja pyytää häntä ottamaan koiran itselleen minun lähdettyäni pois, hän kun asui vaimoineen noin parin kivenheiton päässä. Mutta velimies kehoitti minua jättämään se ulos, kun lähtisin pois. Samalla hän huomautti, että hän kyllä ottaisi koiran, jos se olisi nuori ja kaunis, ja metsästelisillä.

Apein mielin palasin tilapäiseen kotiini, missä yksinäinen, hyljätty eläin odotteli minua.

Mitä minun oli tehtävä . . . jättäisinkö vanhan, turvattoman koiran oman onnensa nojaan huomenna, jolloin minun piti palata Riihimäelle? Niin kai, kun muuta keinoa ei ollut. Sisäinen ääni sanoi tällaista julmaksi: ja minä tiesin, että jälkepäin en saisi rauhaa tunnon vaivoilta. Mielestäni ei voi koskaan unohtua sen kostea, rukoileva katse. Mutta nyt! Kapinallinen katkeruus kipinöi sisimmästäni kaikkea, kohtaloa, ihmisiä ja itseäni ympäröiviä olosuhteita vastaan . . . miksikä näin tapahtui . . . miksi kohtalo toi sen minun eteeni, minun, jolla ei ollut omaa kotia eikä riippumattomuuttakaan. (Jatk.)

KIRJE NUORILLE NAISILLE

Tässä haluan tämän lehden kautta lausua muutama sanan teille, nuorille tytöille ja neitosille.

Ensiksi tahdon kertoa pienen, mutta tosikertomuksen, joka antaa ajattelemista meille.

Eräs nuori tyttö, joka sai elatuksensa erään tehtaan työntekijättärenä, valmisteli häitänsä, jotka piti vietettävän muutaman viikon perästä. Sulhanen asui maaseudulla pienen talon poikana ja kävi sekalaisissa töissä ja viimeksi eräässä sahasa. Morsiamensa kehoituksesta muutti hän työn kotikaupunkiin, jossa tyttö vakuutti löytyvän työpaikan. Tultuaan kaupunkiin alkoi hän tiedustella työpaikkaa, mutta ei sitä saanutkaan, kun oli kireä ja huono aika. Mitä teki poika? Matkustiko hän kotiinsa? Siirrettiinkö häät myöhempään? Eihän toki. Häät pidettiin siitä huo-

limatta morsiamen kodissa. Niin morsian vihittiin työttömään sulhaseen.

Nuori rouva kävi edelleen työssä ja hänen toimeentulollaan he molemmat elivät. Ainoastaan hyvä toivo elähytti heitä. Työn etsintää jatkui, vaan turhaan. Vihdoin nuoren parin piti muuttaa rouvan kotiin, kun eivät kyenneet maksamaan asunnon vuokraa.

Nuori mies sai viimein satunnaisia töitä, mutta ne pian loppuivat. Viimein sai mies maaseudulla paikan, joten tulevaisuus näytti hyvältä. Rouvan, huomattuansa tulevansa äidiksi, oli erottava työstään. Sitte he asuivat jonkun aikaa maaseudulla ja saivat lapsen. Mutta sitten tuli taas onnettomuus lopputilin muodossa, jonka mies sai työn vähyyden tähden. Taas piti turvautua appivanhempien turvaan, jonne muuttivat. Vanhemmat olivat tästä tyytymättömiä, kun vaikeana aikana omakin eläminen oli niukkaa. Rouva pyrki entiseen työpaikkaansa, vaan ei päässyt, kun sieltä ennestään vielä vähennettiin väkeä. Rouva näytti niin kärsivältä, että ihan pisti ajatukseksi, miksi meni naimisiin.

Mitä te nuoret ajattelette? No, niin, ei pidä olla niin ajattelematon ja kevytmielinen, että uhallakin menee naimisiin, vaikka tietää, ettei ole työtä miehellä. Täytyy toki naisten, jotka lupautuvat toisten elämäntoveriksi, vaatia, että miehellä on vakituinen työpaikka ja kykenee elättämään niin ettei tarvitse turvautua omaisten ja kunnan apuun. Onhan toki paljon parempi olla yksin kuin työttömän ja ammattitaidottoman kanssa avioliitossa. Nykyään on ankara kilpailu työpaikoista ja ammattitaitoisilla on etusija työn saantiin.

Tunnen monta rouvaa, jotka ovat pakoitettut käymään ansiotyössä, kun hänen miehensä on ammattitaidottomuutensa takia työttömänä. He ylläpitävät perhettä.

Miltähän tuntuu niistä miehistä?

Vielä toinen pieni asia. Yksi nuori nainen, josta pidin, on ruvennut elämään huonosti ja on halventanut mainettansa. Kysyin ihmetellen häneltä, miksi hän on antautunut, vaikka oli niin ymmärtäväinen ja tietoinen sen seurauksista. Hän vastasi, että oli niin kovasti vietetty ja että mies oli niin vihainen, että lepyttääkseen antautui sille miehelle. Mikä seuraus oli siitä? Mies hylkäsi ja se nainen saa kärsiä yksin häpeätä ja kunniansa on mennyt.

Te, nuoret naiset! On ihanaa olla nuori, mutta vielä onnellisempi on se nainen, joka pysyy puhtaana ja sellainen ei voi sietää rumia asioita. Vaatii samaa miehiltä. Sellaista miehet kunnioittavat eivätkä toh-

di tehdä pahaa naiselle. Naisesta riippuu paljon, mitenkä mies hänen seurassaan käyttäytyy. Sellaisen naisen edessä ei mies tohdi mitään pahaa. Mutta jos kaikesta huolimatta mies on hävyttömän tunkeileva, niin on paras katkaista koko seurustelu sellaisen kanssa. Sellaisesta miehestä tulee varmasti sellainen, että tekee naisen elämän raskaaksi, jos nainen kaiken uhalla jatkaa seurusteluaan. Olen kuullut nuorten miesten keskenään kerskailleen, että on saanut tuon ja toisen niin että sitte toiset pyrkivät sen tytön seuraan likaisella tarkoituksellaan. Siksi, Te, naiset, pitäkää omasta arvostanne kiinni et'ette alentuisi niin, että selkänne takana miehet pilkkaisivat ja kehuisivat toisilleen. Ei voi syyttää miehiä. Naisesta riippuu kovin paljon. Kirjoitan tämän Teille, nuorille ja toivon hartaasti, että Te pysähtyisitte ajattelemaan. Ja olisi suuri iloni, jos Te olette oivaltaneet, mitä tarkoitan ja mihin tarkoitukseen tämä kirje lähetettiin. Kyllä Te olette usein kuulleet samaa, samaa mutta eivätkö elävät esimerkit vaikuta voimakkaasti.

Teidän eräs sisarellinen ystäväenne.

OSAANSA TYYTYMISESTÄ JA MYÖTÄ-TUNNOSTA

Meille kaikille sattuu useasti kaikenlaisia pieniä vastoinkäymisiä. Kaikki ei aina tapahdu tahtomme mukaan. Emme saa aina, mitä haluamme. Pienet vastoinkäymiset voivat usein hermostuttaa meitä. Mutta niillä on sittenkin suuri ja arvokas merkitys meille. Ne kehittävät kärsivällisyyttämme ja itsehillintää. Ne luovat meille tahdon lujuuutta kestämaan ja voittamaan suuremmatkin vaikeudet tyynesti ja omin avuin.

On paljon ihmisiä, joita on kohdannut hyvinkin suuret vastoinkäymiset, surut ja kärsimykset. On saatanut kuolla hyvin likeinen ja rakas omainen tai joutua raskaan tapaturman uhriksi, sairastunut. — Kärsinyt suuria tappioita, joutunut vaikeaan taloudelliseen ahdinkoon t. m. s. Kuitenkin he kestävät surunsa ulkonaisesti tyynenä, vaikka silmistä — sielun peilistä kuvastuukin syvä tuska ja huoli. He eivät kerro surustaan jokaiselle tuntemattomalle ihmiselle. Päinvastoin he koettavat sitä salata ja näyttää tuttaviansa seurassa iloiselta etteivät häiritsisi surullaan heidän iloansa. Kun kysymme heiltä: Miten he voivat raskaan surunsa niin tyynesti kantaa? — Vastaaivat he: — On toisia, joita on kohdannut vielä raskaammat surut ja huolet, mitkä kuitenkin kestävät tyyninä. Miksi siis minäkään valittaisin ja vaikeroi-

sin kaikille. Mikä ei kuitenkaan asiaa voisi auttaa, vaan kiihdyttäisi ja hermostuttaisi itseäni vain enemmän.

On taas toisia, jotka valittavat usein aivan vähäpätöisistäkin vastoinkäymisistä kaikille tuttavilleen, vieläpä aivan ventovieraillekin. He ovat aina hermostuneita ja tekevät hermostuneen vaikutuksen toisiinkin ihmisiin. Moni on mielestään aina köyhästi puettu ja murisee siitä, eikä huomaa, että monen, häntä itseään varakkaamman puku on vaatimattomampi, mutta kuitenkin siisti ja aistikas.

Moni ihminen tyytymättömänä katselee vain itseensä paljon korkeammalla ja onnellisemmalta näyttäviä ja kuvittelee, että hänen pitäisi olla ja elää samalla tavalla. Ei huomaa ollenkaan, kuinka hänen vertaisensa ja alhaisempansa elävät vaatimattomammin ja ovat kuitenkin tyytyväisiä. Mutta jos heitä itseään kohtaa suurempi vahinko tai onnettomuus, pitävät he itseään maailman onnettomimpana ihmisenä. Mutta tullessaan huomaamaan jollain toisella lähimmäisellään vielä suurempia kärsimyksiä ja kuitenkin tynes- ti ne kantaa, eivätkä ole itsekkäitä ja paatuneita, häpeävät he valituksiaan ja pitää omia vastoinkäymisiä mitättöminä tämän toisen rinnalla. Silloin he ovat valmiit sitä lohduttamaan ja auttamaan mikäli voivat. Silloin heidän oma sydämensä jalostuu.

Esim. moni myöhäisemmällä iällä kuuroutunut kuuro on ensin ollut kohtalostaan onneton. Mutta tullessaan tuntemaan toisia, jotka ovat syntymästään olleet kuuromykkiä, pitääkin itseään heitä paljon onnellisempänä. — Niinkuin hän onkin. Ja kiittää kohtaloansa, että on saanut olla kuulevakin. Miten lohduttava onkaan se tunne, että ei ole yksin onneton, vaan että on toisiakin yhtä paljon ja enemmänkin kärsiviä. Kunhan se vain oikein osataan huomata.

Voimme hyvin puhua isommista suruista ja huolistamme joillekuille hyvälle ystävillemme, joista tiedämme saavamme myötätuntoa, joka keventää mieltämme, ehkä saamme apuakin tarpeeseemme, jos se on sitä laatua. Mutta on turha valittaa vaivoistaan kaikille. Ei kaikkia ihmisiä voi liikuttaa meidän asiamme. Heillä on kyllä omat huolensa ja vaivansa kannettavanaan. Emme myöskään saa odottaa, että ystävämme ja lähimmäisemme alkaisi itse meille surujaan kertoa. Meidän pitää itse ne huomata ja lausua hänelle osanottavia sanoja. Ne tekevät hyvää hänelle, jos lausumme ne vilpittömästi sydämeistä ja lujittavat meitä yhä lähemmäksi häntä. Tietysti tulee meidän myös auttaa häntä, missä ja mikäli voimme.

Ahti.

Urheiluosasto

PAKINAA

Hämeenlinnan hiihtomestaruuskilpailuista

Toimituksen taholta pyydettiin allekirjoittanutta kirjoittamaan jonkinlaista historiikkia Hämeenlinnan hiihtomestaruuskilpailuista. Kovin historiallista ei tästä pakinastani sentään tule. Jyväskylän hiihtomestaruuskilpailuissa talvella 1930 päätettiin, että seuraavat kilpailut pidetään Hämeenlinnassamme. Alussa tiedon siitä saatua olivat hyvät h:linnalaiset hieman kahdella päällä, mutta mikäs auttoi, yksimielisesti sitä kuitenkin alettiin varustautua tulevia kilpailuja varten. Isä Tarmo Juurevan kanssa käytiin neuvottelua. Kilpailujen paikaksi valittiin Ahveniston harjut. Latua alettiin katsella, arvostella ja merkitä ja vaikeimpiin paikkoihin sijoittaa miehiä. Majapaikkoja tilattiin hotelleissa kilpailijoille. Paikkakunnan sanomalehdissä tehtiin reklaamia kilpailuista kuulevalle yleisölle. Helmik. 27 p. valkeni. Aamulla tuli ensimmäinen kilpailija. Päivän laskettua iltaan tuli kilpailijoita idästä ja lännestä päin hyvän joukon kolmattakymmentä Hämeenlinnan asemalle, jossa "pappa" heitä oli vastassa. Hyvät Hämeenlinnan alkuasukkaat katselivat silmät suurina sitä joukkoa, joka asemasalin ovesta työntyi kaupunkia kohti sukset olkapäillä. Pappa etunenässä ja kilpailijat perässä pitkänä jonona.

Helmik. 28 p., varsinaisena kilpailupäivänä, tuli loput osanottajat. Kello 16 saapui radalle kilpailujen ylituomari isä Tarmo Juureva johtamaan kilpailujen kulkua. Lauantaina oli joukkuehiihto ja ikämiesten hiihto. Hämeenlinnalaisille yllätyksenä tulivat seuran pojat II:ksi, vaikka vain koetteeksi ja huvin vuoksi seuran miehet ilmoittautuivat kilpailuihin. Hyvin pojat lusikkansa sentään ansait-sivatkin, sillä työtä ja vaivaa olivat he saaneet nähdä viikkokaupalla rataa kuntoon laittaessa. —

Sunnuntaiamu 1 p. maalisk, valkeni lämpömit-tarin näyttäessä 27 ast. kylmää ja aika kireästi pakkanen nipisteli nenä- ja varvasparkoja.

Naisten 3 km hiihto piti alkaa kello 10. Kaikkiaan 8 neitosta oli ilmoittautunut kilpasille, 2 peruutti. Isä Tarmo Juureva tarkasti neitosten joukkoa ja antoi määräyksen vasiiniin nenänpäihin ja poskiin, muuten ovat poski- ja nenänpäät mennyttä. Kun sitten neitokset olivat saaneet vasiiniin naamatauluunsa saivat

kukin vuorostaan lähteä lykkimään ja mestaruutta tavoittamaan. Ensimmäisenä tuli helsinkiläisten Aurytytti voimat kuitina, että maaliin saavuttua tupertui hangelle, josta hänet "Miina" korjasi hoiiviinsa. Uutuutena oli sunnuntain kilpailuissa 10 km hiihto alle 35-ikäisille ja lopuksi 20 km. Tulokset kilpailuista on jo julkaistu, joten se siitä.

Kilpailujen tavanmukainen lopettajaisiltama oli siten illalla Hämeenlinnan historiallisella raatihuoneella tavanmukaisine palkinnon jakoineen ja muine ohjelmineen. Lopuksi H. K. U.-seura, vasta 4-vuotias, suoriutui tehtävässään kunnialla ja rehdisti. Varsinkin majoituksen kehuivat kilpailijat ensiluokkaiseksi.

Isä Tarmo Juureva ansainnee oman kiitoksensa. Hänen ansiotaan on, että kilpailut sujuivat moitteetomasti ja rauhallisesti. Lisäksi hän huomattavalla summalla avusti köyhän seuran kassaa.

Hämeenlinnassa tavataan taas heinäk. 11—12 p.

Kirjallisuutta

KIRJAN TUOTANTOA

Kalle Väänänen: TULIPA KYTRELAHDEN NAISILEKIN KESÄ. Kustantanut Kirja.

Tunnettu humoristi Kalle Väänänen on taasen antanut kynästänsä vuotaa oikein hupaisen ja mehevän jutelman niistä seikkailuista ja kummelluksista, mihin kesälomaansa viettävä toimittaja Antti Oinas joutui Kytrelahden idyllisessä kirkonkylässä. Vaikka teos on kolmensadan sivun laajuinen, lukee sen kannesta kanteen lainkaan pitkästyttä, sillä toinen toistaan hullunkurisemmat tapaukset pitävät mielenkiinnon vireillä ja oikein kutkuttavat nauruhermoja. Hinta 35:—, sid. 45:—.

Lauri Pohjanpää: SATUAARRE SUOMEN LAPSILLE. Viides sikermä: Lumottu metsä, ranskalaisia satuja (C. A. Lewenhauptin mukaan). Kuvitettu. Kustannusosakeyhtiö Kirjan kustantama. Tämä kaunis valikoima parhaita satuja lapsille maksaa lujin kansiin sidottuna ainoastaan 20 markkaa.

"Tulitikkuja lainaamassa"

Joitakin vuosia sitten julkaisi K. Oy. Kirja Maiju Lasilan "Tulitikkuja lainaamassa" komeana, tri Eino Railon tekijän elämäkerralla varustamana ja taiteilija Oki Räisäsen onnistuneesti kuvittamana korupainoksena. Jotta tämän humoristisen kansankuvauksemme klassillisiin teoksiin luetun kirjan voisivat hankkia nekin, jotka pitävät korupainosta liian kalliina, on siitä nyt julkaistu kuvaton, halpahintainen painos, joka maksaa nid. 25:— ja sid. 35:—. Hinnan ei siis pitäisi nyt olla esteenä tämän aikansa merkillisimmän ja salaperäisimmän kirjailijan mestariteoksen hankkimiseen.

SATUJEN IHMEMAILLE palaa lapsukaisten mieli. Piimeinä talvi-iltoina, kun jo on leikkiin väsyttynyt, ei mikään niin viehätä kuin satu. Silloin lentää mielikuvitus linnunsiivien ihmeestä ihmeeseen, seikkailusta seikkailuun. Au-

kaiskaa Satumaan kultaportit, vallatkaa satujen ihanat ihmeet — kauniiden satukirjojen kautta.

Arvi Lydecken on pienokaisten hyvä ystävä, hän on kirjoittanut heille monta, monta hauskaa satua ja julkaisnut kauniita satukirjoja, joiden seurassa lapsilla on aina hauskaa:

Isoäidin kuvakirja. Syväpainossa painettu kuvakirja. Hinta 18 mk.

Kukka ja sateenkaari. Viehättäviä satuja ja runoja. Kauniita kuvia, jotka on piirtänyt Martta Vendelin. Hinta 20 mk, sid. 25 mk.

Suuri kaunis maailma. Satuja. Kolmas painos. Hinta sid. 16 mk.

Tähtimaailmassa. Seikkailusatuja. Toinen painos. Hinta sid. 14 mk.

Tähtisilmä. Satunäytelmä. Hinta 3 mk.

Antti Rytkönen, rakastettu ja ihailtu Satu-Setä, osaa kertoa ihmeellisiä asioita. Kun hänen matkassaan pääsee katsomaan sadun ja todenkin ihmeitä, ei matkalla suinkaan ikävä tule:

Maailman kaunein saari ja muita tarinoita. Eeli Jaatinen kuvittama. — 12 mk, sid. 18 mk.

Matin, Kaisan ja Kissan retket y. m. lastenrunoja. Kuvittanut R. Koivu. — Sid. 12 mk.

Lumitähtien joulukirkko y. m. joulutarinoita. Kuvittanut R. Koivu. — Sid. 12 mk.

Kisun huolettomat lapsuuspäivät. Runotarina. Kaksivärikuvat piirtänyt R. Koivu. — Sid. 10 mk.

Honkaiset holvit, siintävät sillat. Tarhalan lasten iloksi keskellä kesän kukkeutta ja talven pakkasia. Kuvittanut R. Koivu. — 12 mk.

Annikki Setälä kertoo viehättävästi ja herkästi pienille ystävilleen kaikista hauskoista asioista — hiiristä, pajukissoista, käpylehmistä, aurinkoystävästä — ja monista muista viehättävissä kirjoissaan:

Pikku-Pepe. Juttuja Pohjan periltä. Hinta 9 mk.

Pikkusiskojen satuja. Kuv. Martta Wendelin. — 18 mk.

Taikasauva ja muita satuja. Hinta 20 mk.

Pyryharakka. Kertomus Pohjan periltä. Hinta 12 mk.

Poikaviikarit. Kuvittanut Elsi Borg. Hinta 10 mk.

Aini Setälä on kirjoittanut lapsille kaksi herttaista satukirjaa:

Metsäpirtin lapset. Runokuvakirja. Kuvittanut Elsi Borg. Hinta sid. 12 mk.

Paitaressut. Kuvittanut Maija-Liisa Grönros. Hinta 18 mk, sid. 22 mk.

Kaikki Otavan kustantamia.

Tietoja kotimaasta

50 VUOTTA täytti Turussa maaliskuun 6 p:nä hra Axel Ahlqvist, Mikkelin kuurojenkoulun ent. oppilas.

50 VUOTTA täytti Tampereella maaliskuun 25 p:nä jalkineyöntekijä Aukusti Helminen.

50 VUOTTA täytti Turussa maaliskuun 26 p:nä hra Heikki Rantanen.

65 VUOTTA täytti Helsingissä 27 p:nä maaliskuuta kivipiirtäjä hra Axel Norstedt.

20 VUOTISJUHLA. Viime helmikuun 27 päivänä oli 20 vuotta kulunut siitä kun kuuro kirjansitoja *Sigurd Månsson* pääsi työhön suuren Kustannusliike "Otavan" kirjansitomoon Helsingissä. Uskollisesti on hän 20 vuotta pysynyt tämän saman liikkeen työssä ja saavuttanut sekä työtoveriensa että työnjohtajain ja isännistönsä suosiota. Sen sai hra Månsson selvästi kokea juhlapäivänään. Kun hän nim. tuli työhönsä aamulla 27 päivänä olivat toverit siirtäneet hänen työpöydältään pois kaikki työkalut ja koristelleet sen köynnöksillä ja monilla kukkasilla. Koko työtoverien joukko, monta kymmentä miestä ja naista, kokoontui hänen ympärilleen toivottamaan onnea ja nostamaan hänet monta kertaa korkealle ilmaan. Hänelle tuotiin kukkia ja työtoverit lahjoittivat hänelle hopealusikoita y.m. lahjoja. Itse "Otavan" johtajakin prof. Renqvist sekä hänen kaksi poikaansa saapuivat työhuoneeseen onnittelemaan uskollista työmiestä. Jonkun ajan perästä tarjoillaan liikkeen puolesta kaikille Månssonin työtovereille juhlahahvit. — Onnittelemme taitavaa, uskollista kuuroa työntekijää, joka ahkeralla työllään, säästäväisyydellään ja etevällä ammattitaidollaan on hankkinut itselleen ja perheelleen hyvän toimeentulon ja siten tuottanut kunniaa koko kuurojen ammattitaidolle.

JATKOKURSSIEN PÄÄTTÄJÄISET KUOPIOSSA. Kuten aikaisemmin on mainittu, pantiin Kuopion Kuuromyökkäinkoulussa viime syyslukukaudella lähtien toimeen jatkokurssit niille kuopiolaisille kuuromykille, jotka eivät voineet osallistua edellisenä keväänä pidettyihin kursseihin. Näillä jatkokursseilla, jotka päättyivät helmikuun lopulla, annettiin kurssilaisten oman toivomuksen mukaan opetusta ääntämisessä, kirjanpidossa, yhteiskuntaopissa, veroilmoitusten laatimisessa, laskennossa, kotitaloudessa ja lastenhoidossa. Osanottajia on ollut lähes parikymmentä.

Jatkokurssien lopettajaiset pidettiin maaliskuun 6 p:nä Kuuromyökkäinkoululla. Kun kurssilaiset ja opettajat olivat saapuneet, piti koulun johtaja Uno Kahma puheen, jossa hän kosketti tällaisten kurssien merkitystä kehoittaen lopuksi kurssilaisia kirjallisuutta viljelemällä säilyttämään ja kartuttamaan tietojansa. Puheen päätyttyä juotiin koulun puolesta tarjot pullakahvit. Tämän jälkeen herra Antti Hartikainen puhui kurssilaisten puolesta kiittäen opettajia kursseilla saadusta opetuksesta. Hänen ehdotuksestaan siten opettajat ja kurssilaiset kävivät seuraavana sunnuntaina yhteisessä valokuvassa.

HELSINGIN KUUROMYKKÄIN URHEILUSEURAN 27. vuosikokous pidettiin 27 p:nä tammik. HKY:n huoneistossa 40 äänioikeutetun jäsenen läsnäollessa. Erovain puheenjohtajan Hj. Sandblomin lausuttua tervehdyssanat esitti sihteeri J. Luomajoki selonteon seuran toiminnasta kuluneelta vuodelta, mistä ilmeni, että seuran toiminta on ollut erittäin vilkasta joskin kulunut vuosi on ollut sekä urheiluharrastuksen leviämiseksi että urheiluaatteen syventymiseksi pääkaupungin k. mykkien keskuudessa vähemmän mainitsemisen arvoinen. Seuran jäsenet ovat edelleenkin nauttineet 40 % alennusta kylpyhinnoista H:gin Uimahallissa uimista varten ja niinkään on seuran uimaosasto ollut vilkkaassa toiminnassa. Seura on saanut kaupungin urheilulautakunnalta apurahana 1000 mk, mikä oli omiaan

vilkastuttamaan seuran toimintaa. Loppupuolella vuotta kaupunki on luovuttanut seuralle vuokratta voimistelusalin Eläintarhan kansakoulussa, mutta seuran on suoritettava korvaus vahtimestarille puhdistamiskuluista. Alkupuolella on pidetty voimistelutunnit miehille torstai-iltaisina ja naisille perjantai-iltaisina H.K.Y:n juhlasalissa. Keväällä on pidetty uinti- ja murtomaajuoksukilpailut, kesällä yleisurheilukilpailut ja syksyllä 5-ottelukilpailut, johon on suotu ensi kerran osanotto-oikeus ulko-seuralaisille. Seuran jäsenmäärä on kasvanut 6:lla, ollen toimikauden päättyessä 66. — Sitten esitti tilintarkastaja E. Karilas tilikertomuksen kuluneelta vuodelta, mistä ilmeni, että seuran taloudellinen puoli on ollut kaikessa erinomainen vallitsevasta ahdingkotalasta huolimatta. Sen jälkeen johtokunnalle myönnettiin muistutuksitta vastuu- ja tilivapaus kuluneelta vuodelta. Puheenjohtajaksi kuluvaksi vuodeksi valittiin uudelleen huutoäänestyksellä hra Hj. Sandblom. Sitten hra E. Karilaan johtaman vaalitoimituksen perusteella johtokunta sai kuluvaksi vuodeksi seuraavan kokoonpanon: varapuheenj. ja kalustonhoitaja K. Mikkola, sihteeri J. Luomajoki, rahastonhoitaja V. Salovaara, uimaosaston johtaja A. Helenius, naisosaston johtaja Helvi Korhonen ja jäsen E. Färdig. Tilintarkastajiksi valittiin hirat E. Karilas ja R. Pitkänen.

KUUROMYKKÄIN AUTTAJAYHDISTYKSEN Turun paikallisosaston vuosikokous pidettiin helmikuun 27 p:nä Turun kuuroidenkoulussa. Kokouksen puheenjohtajana toimi E. J. Pesonen ja sihteerinä oli maisteri E. Engblom.

Kokoukselle esitetystä paikallisosaston vuosikertomuksesta mainittakoon seuraavaa: Useat kuuromykät vaaturit ovat edelleen viime kevätlukukaudella ja jotkut senkin jälkeen osallistuneet kaupungin ammattikoulun räätälien leikkukurssihin. Toimikunta on myös kuluneena vuotena järjestänyt puhetaidon kehittämiskurssit suomen- ja ruotsinkielisille kuuromykillä. Edelliset kurssit käsittivät yhteensä 24 tuntia, ja oli osanottajien luku niissä 21, jälkimäiset 12 tuntia, osanottajien ollessa 5. Näitä kurssia varten oli yhdistyksen keskustuomikunta antanut 400 mk. opetusvälineiden ostoon ja opettajien palkkukseen. Sitä paitsi on keskustuomikunnalta saatu 200 mk. Kuuromykkäin Raittiusyhdistykselle Turun kuuroidenkoulun johtajalta on toimikunta saanut entisten oppilaiden edistämisrahastosta 300 mk.

Köyhien kuuromykkien jouluillaan viettoon on toimikunta myöntänyt 200 mk, jonka lisäksi köyhille kuuromykillä on jaettu ilmaiseksi kuuromykkäin Joululehteä. Uusia lainoja on myönnetty kolmelle anojalle, yhteensä 2600 mk. Sitäpaitsi on erästä poikaa, joka viime vuonna lopetti koulunkäyntinsä, avustettu kirjaltajanoppiin myöntämällä hänelle 3000 markan laina. Lainoja ovat kuuromykät lyhentäneet 1,500 markalla ja on monelle lainanottajalle kireän raha-ajan takia täytynyt myöntää maksuajan pidennystä. Sairaus- ja köyhäinapua on myönnetty kolmelle tarvisevalle yhteensä 700 markkaa.

Paikallisosasto on saanut opettaa H. M. Rekolan jälkisaädöksessään määräämän lahjoituksen kuuromykkäin ammatilliseksi kehittämiseksi, mikä lahjoitus erinäisten poistojen jälkeen teki 4,750 mk.

Paikallisosaston omat tilit osoittavat säästöä edelliseltä vuodelta 14,734 mk. 28 p., tuloja 2,428 mk. 87 p., menoja 2,275 mk. 65 p. ja säästöä tälle vuodelle 14,887 mk. 50 p. Kuuromykkäin miesten vanhoinkodin rahasto osoittaa säästöä kuluvalla vuodelle 259,023 mk. 50 p. Tekla Holmströmin rahaston säästö on 17,877 mk. H. M. Rekolan rahaston säästö teki 5,047 mk. 48 p. Omakotirahaston, josta annetaan lainoja kuuromykillä, jotka hankkivat rakentamalla itsellensä oman kodin, säästö on 7,041 mk. 30 p.

Toimikunta on vuoden kuluessa kokoontunut 8 kertaa ja ovat siihen kuuluneet opettaja J. K. Palomaa puheenjohtajana, maisteri E. Engblom varapuheenjohtajana ja sihteerinä, opettaja I. Lehtinen rahastonhoitajana sekä muina jäseninä rouvat E. Pesonen ja S. Engblom sekä johtaja O. Sundgren.

Kokous hyväksyi mielihyvin toimikunnan vuosikertomuksen ja myönsi tilintarkastajain lausunnon perusteella täydellisen tili- ja vastuuvapauden rahastonhoitajalle ja muille asianomaisille.

Paikallisosaston toimikuntaan valittiin uudelleen opettaja J. K. Palomaa ja rouva E. Pesonen tilalle, joka oli pyytänyt vapautusta toimikunnan jäsenyydestä, opettaja U. Kierimo.

Toimikunnan tilintarkastajiksi valittiin konttoristi I. Peltonen ja K. V. Walli sekä varalle rouva A. Seppälä.

Vaalien päätyttyä myönsi kokous 1,000 mk. Turun kuuromykkäinyhdistykselle, oman huoneuston hankkimiseksi.

Paikallisosaston omakotirahastoon teki sen perustaja, koukussa läsnä ollut opettajatar Anna Nyström kauniin lisälahjoituksen. Tämän johdosta kiitti paikallisosaston toimikunnan puheenjohtaja Palomaa lahjoittajaa hänen uhrautuvaisuudestaan ja lämminhenkisestä työstään kuuromykkien hyväksi.

HUVIMATKAN Loukon pysäkillä Esa Majjasen ja hänen äitinsä taloon tekivät Viipurin kuurot viime laskiaisena. Kaikki kuurot eivät voineet päästä mukaan rahanpuutteen ja työnpuutteen tähden.

Lausun tässä ohimennen sen kehoituksen Suomen kuuromykille, että elkää erotko työpaikoistanne näinä vaikeina aikoina, jolloin rahapulaa ja työttömyyttä tunnetaan koko maailmassa. Ja jos aika tulee vielä vaikeammaksi niin ei elämää suinkaan muodostu "ruusuilla tanssimiseksi".

Loukon asemalle tullessamme seisoi Esa Majjanen meitä vastaanottamassa. Hän lausui meidät tervetulleiksi ja vei meidät kotiinsa, johon oli noin puoli kilometriä. Siellä Esan äiti otti meidät ystävällisesti vastaan seisten uunin viereessä katsomassa, ettei kahvipannu kiehuisi yli laitojen. Pian olikin kahvi valmista. Hyvän vehnäleivän kera sitä tarjottiin kaikille ja hyvältä se maistui. Kahvit juotuamme lepäsimme vähän aikaa. Joukossamme oli myös hra Puolakka, joka oli ottanut pyssyn mukaansa kaupungista aikoen huvitella maalla ampumalla sillä. Pyssy oli vanhanaikainen, suustaladattava. Hra Puolakka on itsekin vanhankansan miehiä ja pitää vanhat hyvät tavat kunniansa. Kunniä hänelle! Kun oli ammuttu tarpeeksi ajoimme Esa Majjasen hevosella noin pari kilometriä Lautalan kylään kuuron Sofia Vätön kotiin. Siellä istuimme jonkun ajan ja kahvit juotuamme palasimme takaisin Majjalaan ehtiäksemme junaan, joka vei meidät Viipuriin. Esan äiti kutsui meitä uudestaan kesällä tulemaan käymään heille. Sen lupasimme. Jokainen palasi tyytyväisenä miellyttävältä huvimatkalta.

R. Östman.

KOTKAN K.M. YHDISTYS toimeenpani vuosikokouksen helmikuun 8 p:nä sunnuntaina klo 12 Tiutisessa Juhon Mattilan luona. Läsnä oli 23 jäsentä. Kuluneen vuoden puheenjohtajana rva Aili Sihvola lausui muutamin valittuina sanoin vuosikokouksen avatuksi. Tämän jälkeen tulivat valinnan kautta vuosikokouksen puheenjohtajaksi hra Väinö Sihvola ja sihteeriksi hra Emil Mattila, kumpikin huutoäänestyksillä.

Kuluneen vuoden sihteeriksi Otto Heiskanen luki edelliseltä vuodelta toimintakertomuksen ja hra Väinö Sihvola esiintöselityksen tiliasemasta tilintarkastajan ominaisuudessa. Nämä sellaisenaan kokos hyväksyi.

Kuluvalla vuodelle puheenjohtajaksi valittiin edelleen rva Aili Sihvola yksimielisesti huutoäänestyksellä ja varapuheenjohtajaksi lippuäänestyksellä hra Armas Kaipiainen, saaden 13 ääntä.

Toimitettiin johtokunnan vaali.

Johtokuntaan tulivat valinnan kautta lippuäänestyksillä varsinaisiksi jäseniksi neiti Sirkka Laakso ja hra Otto Heiskanen, kumpikin samalla äänellä, hra Otto Rantalainen ja hra Jussi Mattila sekä varalle Arvo Sihvola ja Rafael Karhulahti.

Tilintarkastajiksi valittiin hrat Emil Mattila ja Ville Heikkilä sekä varalle rva Lydia Tapper.

Huvitoimikuntaan valittiin neiti Sirkka Laakso, rva Aili Sihvola, hrat Arvo Sihvola, Otto Heiskanen ja Armas Kaipiainen.

Ravintolatoimikuntaan valittiin neiti Aino Vilkmän, neiti Helmi Simonen ja rva Iida Rantalainen. S. K.m. Liiton vuosikokouksen edustajaksi valittiin rva Aili Sihvola ja varalle hra Väinö Sihvola.

Ompeluseuran johtajaksi valittiin rva Iida Rantalainen. Vuosikokouksen päätyttyä tuli valinnan kautta johtokunnan keskuudesta kuluvalla vuodelle sihteeriksi hra Otto Heiskanen. Rahastonhoitajaksi valittiin neiti Sirkka Laakso, jäsenkirjuriksi hra Jussi Mattila ja taloudenhoitajaksi rva Iida Rantalainen.

Lopuksi keskusteltiin ja käsiteltiin yhdistyksen sisäisistä asioista.

HÄMEENLINNAN Kuuromykkäin Yhdistyksen vuosikokous pidettiin tyttökoululla helmik. 8 p. 1931 klo 13. Kokous alettiin sihteerin pitämällä hartaushetkellä jonka jälkeen alkoi varsinainen toimitus. Vuosikertomus ja tilit hyväksyttiin ja johtokunnalle myönnettiin täysi vastuuvapaus. Puheenjohtajaksi valittiin edelleen yksimielisesti herra Hannes Ylén. Johtokuntaan tuli rva Ida Ylén, herrat I. Valtonen, V. Kaurela ja Aug. Tuominen. Tilintarkastajiksi johtajatar neiti Kyllikki Sarlin ja maisteri Rauha Enkvist. Pöytäkirjan tarkastajiksi herrat H. Ylén ja Ilmari Valtonen. Kirjeenvaihto ja jäsenten huolto rva Ida Ylénille. Edustajaksi S. K.m. liiton kokoukseen rva Ida Ylén, varalle Ilmari Valtonen.

Johtokunnan kokouksessa valittiin varap. ja sihteeriksi Ida Ylén. Rahastonhoitajaksi Hannes Ylén. Kantomieheksi I. Valtonen.

Laskiaisretken Perttulan Norjaan tekivät Hämeenlinnan Kuuromykkäin yhdistyksen jäsenet laskiaisnunnuntaina. Ilma retkeä varten oli erittäin hyvä. Aurinko paistoi ja lumi kimaili, että silmiä häikäisi. Kilvan siinä sukset luisti. Perillä Perttulassa odotti äidillinen suojeliamme rouva Emma Hedman herkullisine kahvipöytineen retkeilijöitä. Hauskasti kului tunti pari keskustellen ja kuvia katsellen. Paluumatka pistettiin oikein kilpasille ja monta kuperkeikkaa siinä tottumattomat teki. Hauska ja virkistävä matka, joka antoi iloa ja punaa poskiin. Terveiset Hämeenlinnan Norjasta kaikille vanhoille että uusille ystäville.

SEINÄJOEN JA SEN YMPÄRISTÖN km. yhdistys piti vuosikokouksensa tammik. 6 p:nä Seinäjoen yhteistalossa. Kokous muodostui juhlatilaisuudeksi, sillä pohjoispiiriin oma matkapappi pastori Juhon Karhu Oulusta saapui pitämään jumalanpalvelusta. Vuosikokous alkoi kello 10 ap. ja sen yhteydessä illalla klo 5 alkoi joulujuhla, joka muodostui hauskaksi arvokkaine ohjelmineen. Puheenjohtaja luki viime vuoden tilit sekä myönnettiin johtokunnalle tili- ja vastuuvapaus. Sen jälkeen yhdistyksen sihteeriksi luki viime vuoden vuosikertomuksen, josta kävi ilmi, että yhdistys on viime vuonna pitänyt 8 kokousta, niistä yksi piirikokous, sekä vanhaan päivän. Jäsenkirjan mukaan yhdistyksellä oli viime vuonna 51 jäsentä.

Toimitettiin uudet johtokunnan vaalit. Puheenjohtaja Matti Ylivarvi ja varapuheenjoht. Kustaa Somppi valittiin uudelleen. Johtokunnan jäseniksi tuli Väinö Virtanen Kurikasta, Alli Hakola Tuomikylästä, Martta Mannila Nurmosta; varajäseniksi Janne Leivo Vaasasta ja Asser Haapaniemi Jalasjärveltä. Johtokunta valitsi keskuudestaan sihteeriksi Kustaa Sompin ja rästinkantajaksi Väinö Virtasen. Tilintarkastajiksi valittiin Anna Sauselin ja Aini Silfvast; varalle Selma Sorsa. Pöytäkirjantarkastajiksi Nikolai Söyrinki ja Hannes Sorsa.

Jouluillan juhlapuheen piti pastori J. Karhu mieltäylettävällä kauniilla viittauspuheella. Tietäjät Itämaalta esitti Maria Söyrinki, jonka jälkeen seurasi joulun kirkas tähti, Janne Leivo esitti laulua, kuvaten joulun kauneutta, Matti Ylivarvi: irlantilainen perhe, joka saa kokea onnea ja onnettomuutta. Nikolai Söyrinki: veljekset ja nöyrä, hyvä tyttö palkitaan. Reino Ylivarvi: kertomus kirkkomatkalta. Ilo Kangasniemi: kertomus "rouva ja palvelija". Kustaa Somppi: tarina katupojasta ja joulun lapsesta. Pastori Juhon Karhu: kertomus tuomiosta ja naisen voittoisesta rohkeudesta. Kello oli jo astellut 7 kun vihdoinkin tulla tupehti Lapin raukoilta rajoilta aika komea ja pitkä joulupukki suuri valkoinen säkki selässä antimaan meille jaellen. Hän kertoi ensin kauniin sadun lapsista käyttäen niin kaunist ja kevyttä viittausta, että harva niin osaa. Sitten hän jakoi lahjat. Pois lähdettyä hän vielä viittasi kauniin jouluku-

sen sadun. Kaikki kiittäen kunnioittivat joulupukkia hänen taitavuudestaan.

Kaikkille ohjelman pitäjille lausumme Seinäjoen yhdistyksen kiitoksen. *Sihteeri.*

PORIN KUUROMYKKÄIN YHDISTYKSEN vuosikokous pidettiin Evank. Luth. rukoushuoneella 1 p:nä maalisk. 1931.

Kokouksen puheenjohtajana toimi nti Ina Nordlund ja sihteerinä rva Helga Hurttila.

Kokoukselle esitettiin yhdistyksen vuosikertomus. Yhdistys on toiminut Kuuromyökkäin auttajayhdistyksen vuokraamisessa huoneustossa 2 kertaa kuussa. Auttajayhdistyksen toimeenpanemien hartaushetkien jälkeen. Esittäen esitelmiä, kertomuksia, havaintoa, elämän kokemuksista on esitetty valaisuvia kertomuksia, luettu suurmiesten elämästä vuorotellen. Enemmän on laulukirjasta yhteisesti viittoen luettu, mielenkohottamiseksi Taivaallisen Isän puoleen, vapautta keskustelua, ja muutamat ovat esittäneet muististaan raamatunlauseita.

Kuluneena vuonna on kuuromyökkäinmatkapappi, rovasti Nyberg käynyt kerran paikkakunnallamme, silloin samalla pidettiin esitelmäpäivät ja Herran ehtoollinen. Ystäviä oli saapunut läheltä ja kaukaa 63 henkeä.

Pari kertaa ovat pelastussoturit toittaneet pelastustorveansa Porin hiljaiseen maailmaan, kutsuen hiljaisia ystäviä ja yhdistyksen jäseniä pelastusreiän huoneustoon ristin lipun alle, kuuntelemaan armon ja rakkauden sanomaa Jeesuksesta Kristuksesta.

Porin Kuuromyökkäin yhdistys oli tammikuun alkupäivinä vuonna 1929 saanut maaherralta luvan julkisen rahankeräyksen toimeenpanemiseen Porin kaupungissa ja sen ympäristössä oman kodin hankkimiseksi yhdistykselle. Keräys loppu vuonna 1929 joulukuun viimeisenä päivänä. Listoilla kerääntyneitä varoja oli 20,686:75. Menoja 187:— Puhdas tulo 20,499:75. Oman kodin rakennusrahastoa oli vähitellen vuosien varrella, lahjoituksien ja ompeluseuran töitten myyjäisistä y.m. kartutettu 5,007:50.

Sitten viime toukok. yhdistys sai oston kautta oman kodin 118,000 mk. kauppahinnasta. Käteisellä maksettiin 25,000 mk. Talossa on kiinnelaina 35,000 mk. Yhdistys sai Säästöpankilta toisen 30,000 mk. kiinnelainan. Yksityiseltä 20,000 mk. lainaksi. K.m. auttajayhdistyksen Porin piiriltä 4,000 mk. Kun yhdistyksen säästötililtä nostettiin 4,000 mk., niin saimme lopun kauppasummasta maksetuksi.

Lokakuussa kodin velan lyhentämiseksi toimeenpantiin myyjäiset. Puhdas tulo 3,147:60.

Yhdistyksen tilit osoittavat säästöä edelliseltä vuodelta 4065:80, menoja 20,075:45, tuloja 16,423:90, säästöä kuluvalle vuodelle 414:25.

Lesken roporahastossa on 553:60.

Porin kaupungin valtuusto lahjoitti kodin hyväksi 5,000 markkaa.

Yhdistyksen puheenjohtajana on ollut nti Ina Nordlund, varapuheenjohtajana rva Sandra Ekblom ja sihteerinä rva Helga Hurttila; rahastonhoitajana rva Mandi Peltoniemi. Johtokunnan muina jäseninä Artturi Eliasson, Kalle Hurttila, Signe Holmstén ja Anselm Heiniluoma.

Vuosikertomuksen luettua esitettiin kokoukselle yhdistyksen rahastojen tilit ja myönnettiin johtokunnalle tilintarkastajain lausunnon perusteella täydellinen vastuuvapaus.

Kuluvan vuoden virkailijat ovat samat kuin viime vuonna, paitsi paikkakunnalta poismuuttaneen rahastonhoitajan rva Mandi Peltoniemen tilalle valittiin nti Ina Nordlund.

Johtokuntaan Signe Holmsténin tilalle valittiin Uno Langén. Yhdistyksen tilintarkastajina ovat rva Bertha Rehström ja Viktoria Nordlund.

Lopuksi kiittivät yhdistyksen jäsenet johtokuntaa uhrattavasta työstä yhdistyksen hyväksi ja sydämestään toivottivat Jumalan siunausta eteenkinpäin. Jesuksen kalliit sanat muistivat monen mieleen. "Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa, niin kaikki muut teille annetaan".

Tämän jälkeen osa ystäväistä tekivät kävelyretken rakkaaksi käyneeseen omaan kotiin. Siellä viettäen yhdessä pienen hetken ennen eroa kotiaskareilleen.

HIHTOKILPAILUT järjesti jäsenilleen Kymnl. V.- ja U.-seura Tähtien Lahden os. helmik. 22 p:nä. Keli oli hiihtäjille varsin epäedullinen ja rasittava ja tulokset sen mukaiset. Tulokset olivat: Miehet 10 km., 5 km. radalla, joka oli vaikeata ja jyrkkämäkistä murtomaata. (Sulkumerkkien välissä puolimarkan aika): 1) K. Mäkelä (29.34) 1.02.00; 2) P. Laaksonen (31.53) 1.05.35; 3) H. Mattila (32.45) 1.09.31. Lähinnä U. Nurmi. Yksi keskeytti.

Naiset 3 km., lievempää murtomaata: 1) Siiri Putkonen 21.57; 2) Hanna Laaksonen 24.21; 3) Impi Kivistö 25.12. Lähinnä Lempi Rantala. Kaikki hiihtivät loppuun.

Hiihtokilpailujen päätyttyä pidettiin vuosikokous Seurojen kotitalolla. Ent. puheenjoht. Remmin avattua kokouksen asetettiin sitä johtamaan hra K. Mäkelä ja sihteeriksi U. Saarinen. Jäsenistö oli saapuvilla runsaslukuisena. Esitettiin sihteerin laatima vuosikertomus kuluneelta vuodelta, mikä sellaisenaan hyväksyttiin. Samoin esitettiin tilit ja tilintarkastajain niistä antama lausunto, jonka perusteella johtokunnalle myönnettiin täysi tili- ja vastuuvapaus. Entisen puh.joht. ilmoitettua toivomuksensa, tulla nyt puh.j:n paikalta pois portkituksi, syntyi tovin keskustelua siitä, ken nyt sopisi puheenjohtajaksi tälle vuodelle. Lopuksi miltei yksimielisesti vaalin kautta valittiin puh.joht. v:lle 1931 hra Kustaa Leppänen Lahdesta. Johtokuntaan tulivat: hrat P. Laaksonen, K. Mäkelä, U. Nurmi ja rva Greta Remmi ja hra E. Jokilampi. Johtokunta valitsi vuosikokouksen jälkeen pitämässään kokouksessa keskuudestaan varapuheenjoht. hra Paavo Laaksonen, sihteeriksi ja rahastonhoitajaksi hra K. Mäkelän, jäsenkirjuriksi U. Nurmen ja taloudenhoitajaksi puh.joht. Kustaa Leppäsen.

RAHANKERÄYS. Turun Kuuromyökkäinyhdistyksen oman huoneuston hankkimiseksi on tähän mennessä tuotanut 54,000 mk. Kerääjiä, joilla vielä on keräyslistoja, pyydetään palauttamaan ne ensi tilaisuudessa yhdistyksen puheenjohtajalle, opettaja J. K. Palomaalle, osoitteella Turku.

LAHJOJA ÄVIKIN VANHAINKODIN VESIJOHTORAHASTOON: Pietarsaaren kuurojen yhdistys 221 mk, Sandra Kylä-Uotila Pöytyältä 35 mk, kuurojen jumalanpalveluksissa Oravaisissa 35 mk ja Maksamaalla 20 mk.

ESITELMÄPÄIVÄT kuuromyökkäin pidaatän Porissa ensi toukokuun 1, 2 ja 3 p:nä rukoushuoneella alkaen Vapunpäivänä klo 12 päivällä. — Sunnuntaina 3 p:nä pidaatän myös jumalanpalvelus ja H. p. ehtoollinen sitä haluaville. Useita puhujia.

KYMENLAAKSON KM. V. JA U:SEURAN LAHDEN OSASTO järjestää pienen 5-vuotisjubilän huhtikuun 5 päivänä (I pääsiäispäivänä) klo 1/2 illalla Lahden Liikeapulaisyhdistyksen talvikodissa Moisioakadulla, aseman takana.

VIIPURI. Viipurin kuurojen yhdistys aikoo pitää pääsiäisjuhlat huhtikuun 3—6 p:nä alkaen klo 6 ip. keskuskansakoululla. Runsa ohjelma.

HELSINGIN kuuromyökkäin Yhdistyksen ja sen kesäkodin hyväksi pidaatän ilta 1:nä pääsiäispäivänä, huhtik. 5 p:nä klo 19. Vaihteleva ohjelma. Tervetuloa maaseutulaiset!

OIKAISU

Lehtemme viime numerossa mainittiin, että "Kuuromyökkäin Joulun" asiamies Oskari Rajala oli myynyt 94 kpl joululehtä. Hän on myynyt 107 kpl ja sai kolmannen palkinnon.

VIHITTYJÄ:

**NAIMA HARJU
JOHAN FRIMAN**

Helsinki, 6. 3. 1931.